

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Idy Hanzelovej v právnej veci žalobcu: **J. I., UI**, právne zastúpeného JUDr. J. B., advokát, H., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ulica č. 13, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti potupu a rozhodnutia žalovaného č. I/225/5846-31033/2006/997020-r zo dňa 11.05.2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. 1S/116/2006-43 zo dňa 25.09.2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/116/2006-43 zo dňa 25.09.2007, **potvrďuje**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/225/5846-31033/2006/997020-r zo dňa 11.05.2006, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu vo Svidníku č. 737/230/946-20877/05 zo 29.12.2005, ktorým správca dane vyrubil žalobcovi rozdiel dane z príjmov fyzických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2002 v sume 1 975 372 Sk podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zák.č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov za porušenie ustanovení § 24 ods. 1 zák.č. 366/1999 Z.z. o daniach z príjmov v znení neskorších predpisov v spojení s § 7 zák.č. 366/1999 z.z.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že z rozhodnutia správcu dane – Daňového úradu Svidník zo dňa 28.12.2005 vyplynulo, že po opakovanej daňovej kontrole dane z príjmov fyzickej osoby, o výsledku ktorej vyhotovil protokol č. 737/320/18884/2005/Dzu zo dňa 28.11.2005, ktorý bol doručený žalobcovi dňa 22.12.2005, bol po opakovanej daňovej kontrole zistený rozdiel v dani z príjmov fyzických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2002 v sume 1 975 372 Sk, keď daň uvedená v daňovom priznaní bola 0 Sk a daň zistená po daňovej kontrole 0 Sk.

Kontrolná skupina pri opakovanej kontrole dodávateľských faktúr za nákup drevnej hmoty zistila, že žalobca má zúčtované v peňažnom denníku za rok 2002 vo výdavkoch ovplyvňujúcich základ dane trinásť dodávateľských faktúr za nákup drevnej hmoty – guľatina Javor a guľatina Buk od daňového subjektu M., s.r.o., P., pričom niektoré z faktúr sú opečiatkované pečiatkou spoločnosti M., s.r.o., L. v celkovej výške 5 381 993,30 Sk bez DPH. K dodávateľským faktúram neboli doložené dodacie listy ani preukaz o pôvode dreva na prepravu a spracovanie. Správca dane využil inštitút § 16 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. a požiadal o prešetrenie uvedenej obchodnej transakcie Daňovým úradom Prešov II. Konateľ dodávateľa žalobcu uviedol, že so žalobcom neobchodoval, podpis na faktúrach, ktoré mal žalobca založené v účtovníctve nie je jeho podpis ani pečiatka mu nie je známa. Uviedol, že daň z pridanej hodnoty (ďalej len DPH) z uvedených dokladov nebola odvedená, zdaniteľné plnenie spoločnosťou M., s.r.o., nebolo uskutočnené. Rovnako bolo zistené, že konateľ spoločnosti M., s.r.o., aj počas šetrenia polície uviedol dňa 10.02.2005, že neuskutočňoval žiadne zdaniteľné plnenia, nevystavoval žiadne účtovné alebo iné doklady, nepreberal žiadne platby v hotovosti alebo inou formou, nepodával daňové priznanie na daň z príjmov právnických osôb, DPH, prípadne iných daní a nepoveril nikoho zastupovaním v akýchkoľvek právach alebo veciach súvisiacich s touto spoločnosťou. Zároveň vyhlásil, že nepozná žalobcu, nikdy sa s ním nestretol, ani s nikým, kto by ho zastupoval, nedodal mu žiaden tovar, alebo služby, rovnako preňho nevystavoval žiadne účtovné doklady.

Správca dane vyhodnotil zistené skutočnosti tak, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, keďže nepredložil dodacie listy, kúpne zmluvy a preukazy pôvodu dreva, rovnako doklady o preprave, resp. spracovaní predmetného dreva, ktoré by preukázali, že by došlo k nákupu drevnej hmoty. Keďže výdavky žalobcu neboli preukázateľne vynaložené na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov, správca dane čiastku 5 381 993 Sk neuznal podľa § 24 ods. 1 zák.č. 366/1999 Z.z. a upravil základ dane z príjmov fyzickej osoby z podnikania podľa § 7 zák.č. 366/1999 Z.z. o sumu 5 381 993 Sk.

Za týchto skutkových okolností súd prvého stupňa akceptoval právny názor žalovaného vyslovený v rozhodnutí č. I/225/5846-31033/2006/997020-r zo dňa 11.05.2006, a napadnutým rozsudkom rozhodnutie správcu dane ako aj žalovaného potvrdil uvádzajúc, že správca dane vyžiadal v priebehu opakovanej daňovej kontroly doklady, ktorými by žalobca objektívne preukázal pôvod dreva a spôsob jeho prepravy na spracovanie, avšak žalobca nákup drevnej hmoty od dodávateľa M., s.r.o., P. nepreukázal, čím porušil § 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. a stotožnil sa s názorom správcu dane, že žalobca hodnoverne nepreukázal nadobudnutie drevnej hmoty od firmy M., s.r.o., P.. Prihliadol aj na vyjadrenie konateľa dodávateľa žalobcu, ktorý poprel predaj drevnej hmoty, ako aj vystavenie faktúr firme žalobcu a z tohto dôvodu nebolo možné uznať výdavky žalobcu podľa § 24 ods. 1, pretože neboli žalobcom preukázateľne vynaložené na dosiahnutie, zabezpečenia udržanie príjmov.

Podľa krajského súdu preto postupoval správca dane ako aj žalovaný v súlade so zákonom a prvostupňový súd sa právnym názorom správcu dane stotožnil a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a preto ju zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca uvádzajúc, že sa nestotožnil so záverom prvostupňového súdu, pričom podstatou sporu je neuznanie daňových výdavkov na nákup drevnej hmoty žalobcu od spoločnosti M., s.r.o., P., pričom podľa názoru žalobcu správne orgány sa nezaujímali o skutočný obsah obchodu, t.j. či k realizácii obchodu prišlo alebo nie, obmedzili sa len na vyžadovanie dokladu podľa § 7 ods. 1 Vyhlášky č. 244/1997 Zb. o vyznačovaní a evidencii ťažby dreva, podľa ktorého nákupca, resp. odberateľ dreva ako aj iné osoby preukazujú pôvod dreva osobitným dokladom. Na výzvu správcu dane na predloženie dokladov žalobca nereagoval z dôvodu, že mal na mysli tú skutočnosť, že uvedené doklady je povinný zo zákona preukazovať výlučne príslušníkom policajného zboru. Žalobca je názoru, že si splnil riadne svoje povinnosti zaúčtovaním originálnych dokladov od spoločnosti M., s.r.o., P. do svojho účtovníctva. Z uvedených dokladov vyplýva aké množstvo dreva nakúpil, v akom sortimente a v akých cenách. Z tohto dôvodu splnil všetky zákonné podmienky vyplývajúce zo zákona o dani z príjmov, zákona o účtovníctve a pod.

Podľa žalobcu, ak sa súd stotožnil s rozhodnutím daňových orgánov, bolo jeho zákonnou povinnosťou v odôvodnení rozsudku uviesť, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a v neposlednom rade bolo povinnosťou súdu preskúmať zákonnosť postupu správneho orgánu, či nepredloženie dokladov o pôvode dreva správcovi dane aj súd považuje za podstatné pri plnení preukaznej povinnosti daňového subjektu. Rovnako mal uviesť akými úvahami sa pri tom riadil a či správca dane nemal po zvážení, že žalobca nespĺnil svoju dôkaznú povinnosť, postupovať podľa § 29 ods. 5 a 6 zákona č. 511/1992 Zb.

S poukazom na uvedené, keďže rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho správneho posúdenia veci, navrhol žalobca odvolaciemu súdu, aby rozsudok Krajského súdu v Prešove zrušil v celom rozsahu a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 07.12.2007 uviedol, že odvolanie principiálne neobsahuje žiadne nové dôvody. Poukázal na svoje vyjadrenie k žalobe zo dňa 21.11.2006, kde sa k uvedeným dôvodom odvolania už vyjadril. Je názoru že odvolateľ preukázateľnosť výdavkov vynaložených na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov podľa podmienok určených v § 24 ods. 1 zákona č. 366/1999 Z.z. o daniach z príjmov v znení neskorších predpisov nevníma správne.

S poukazom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. 1S/116/2006 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ďalej len O.s.p.) prejednal vec v medziach ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že daňový úrad Svidník vyhotovil protokol o daňovej kontrole č. 737/320/18884/2005/Dzu na základe výsledkov opakovanej daňovej kontroly na daň z príjmov fyzických osôb za daňové obdobie roku 2002. v rámci opakovanej daňovej kontroly bolo zistené, že žalobca odobral od svojho dodávateľa spoločnosti

M., s.r.o., P. drewnú hmotu – guľatina Javor a guľatina Buk v celkovej sume 5 381 993,30 Sk bez DPH. O uvedenom obchode má založené vo svojom účtovníctve faktúry. Ďalšie účtovné doklady neboli predložené. Rovnako tieto žalobca nepredložil, a to napriek výzve správcu dane, aby predložil dodacie listy, kúpne zmluvy, preukaz pôvodu dreva, doklady o preprave, resp. spracovaní, ktoré by nasvedčovali, že k nákupu drewnej hmoty došlo. Správca dane využil aj inštitút § 16 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. a požiadal Daňový úrad Prešov II o prešetrenie uvedených obchodných transakcií, pričom Daňový úrad Prešov II vypočul konateľa spoločnosti M. M., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že spoločnosť M., s.r.o., P. nevykonávala žiadnu činnosť pre spoločnosť žalobcu, nevedla ani účtovnú agendu, s uvedeným tovarom nikdy neobchodovala. Konateľ spoločnosti M., s.r.o., P. túto výpoveď potvrdil aj svojim čestným prehlásením zo dňa 10.02.2005.

V tomto prípade je podľa názoru odvolacieho súdu nesporné, že žalobca napriek výzve správcu dane nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by preukázali reálne plnenie v prípadoch sporných nákupov drewnej guľatiny, rovnako nepredložil doklady o pôvode dreva, ani ďalšie listinné, alebo iné dôkazy, ktorými by preukázal prepravu dreva a podobne.

Na základe uvedených dôvodov považuje odvolací súd postup správcu dane a žalovaného za vecne správny a zákonný a z tohto dôvodu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil pretože žalobca nesplnil podmienky ustanovenia § 24 ods. 1 zákona č. 366/1999 Z.z. tak, aby suma 5 381 993,30 Sk bez DPH bola hodnotená ako oprávnené daňové výdavky žalobcu. Žalobca vôbec nepreukázal, že by vynaložil výdavky v uvedenej sume. Podľa názoru senátu najvyššieho súdu na preukázanie kvalifikovaných výdavkov nepostačuje len samotné predloženie predmetných faktúr žalobcom, keďže nimi nie je možné preukázať reálnosť plnení v nich vyúčtovaných, t.j. či bol predmetný tovar – drewná guľatina od dodávateľa dodaný, žalobcom odobratý, kedy k tomu došlo a podobne.

Z uvedených dôvodov senát Najvyššieho súdu SR potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.09.2007 ako vecne správny (§ 219 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd SR rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a keďže žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, nepriznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 24. apríl 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková